

'คมนาคม-การรถไฟ'อ่วม แพ้คดีไฮโปเวลล์ ศาลสั่งจ่ายค่าไถ่1.2หมื่นล.

ดอกเบี้ย7.5%ภายใน180วัน ปมบอกเลิกสัญญาก่อสร้าง

ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาสั่ง “คมนาคม-การรถไฟฯ” จ่ายค่าไถ่ให้ไฮโปเวลล์ 12,000 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน นับคดีถึงที่สุด ตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการกรณีบอกเลิกสัญญาหลังยึดเอื้อมานานกว่า 15 ปี

▶ ต่อ : ไฮโปเวลล์ -หน้า 10

ไฮโปเวลล์

วันที่ 22 เมษายน ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองกลางเป็นยกคำร้อง ที่มีผลให้กระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย(ร.ฟ.ท.) ต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 8 พ.ย. 2551 โดย ร.ฟ.ท.ต้องคืนเงินชดเชยให้กับบริษัท ไฮโปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด จากการบอกเลิกสัญญาารรวมเป็นเงิน 11,888.75 ล้านบาท

ประกอบด้วยเงินค่าก่อสร้าง 9,000 ล้านบาท เงินค่าตอบแทนจากการใช้ประโยชน์ที่ดินที่บริษัทชำระไปแล้ว 2,850 ล้านบาท และเงินค่าออกหนังสือค้ำประกัน 38,749,800 บาท พร้อมดอกเบี้ย 7.5% ต่อปี และคืนหนังสือค้ำประกันมูลค่า 500 ล้านบาท โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน นับคดีถึงที่สุด

โดยศาลให้เหตุผลว่า คดีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัย 3 ประเด็น ในประเด็นที่ 1 การยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ในประเด็นนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่บริษัทไฮโปเวลล์จะยื่นคำเสนอข้อพิพาทได้ทำหนังสือขอให้กระทรวงคมนาคม และร.ฟ.ท.ระงับข้อพิพาทโดยการเจรจา ประนีประนอมยอมความให้เสร็จภายใน 60 วัน ซึ่งกระทรวงคมนาคมและ ร.ฟ.ท.ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว แต่เพิกเฉยไม่พยายามเจรจา บริษัทไฮโปเวลล์จึงมีสิทธิยื่นคำเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดได้ และเมื่อพิจารณาคำชี้ขาดของ

อนุญาโตตุลาการในประเด็นดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการเป็นไปตามเงื่อนไขสัญญาสัมปทานข้อ 31.1 ซึ่งระบุว่าเมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นเกี่ยวกับสัญญาคู่สัญญาจะต้องมีการประนีประนอมระงับข้อพิพาทนั้นก่อน หากภายในระยะเวลา 60 วัน ไม่สามารถประนีประนอมระงับข้อพิพาทได้ ให้นำข้อพิพาทเสนออนุญาโตตุลาการชี้ขาดได้ ดังนั้นคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในส่วนนี้จึงไม่ปรากฏเหตุที่จะทำให้เป็นคำชี้ขาดที่ฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่อย่างใด

ประเด็นที่ 2 สิทธิเสนอให้ระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการของกระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท.พ้นกำหนดระยะเวลาตามกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ข้อตกลงระงับข้อพิพาทระหว่างกระทรวงคมนาคม ร.ฟ.ท. และบริษัทไฮโปเวลล์ เป็นสัญญาทางแพ่งชนิดหนึ่งที่มีพันธับบังคับได้ และไม่ได้มีกฎหมายบัญญัติเรื่องอายุความไว้โดยเฉพาะ ดังนั้นสิทธิเรียกร้องตามสัญญาสัมปทานจึงมีอายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ม.193/30 ทั้งนี้ ข้อพิพาทตามสัญญาสัมปทานเกิดขึ้นนับแต่วันที่กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท.มีหนังสือบอกสัญญากับบริษัทไฮโปเวลล์ ลงวันที่ 27 มกราคม

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: อังคาร 23 เมษายน 2562

ปีที่: 40

ฉบับที่: 13875

หน้า: 1(ซ้าย), 10

Col.Inch: 105.33

Ad Value: 131,662.50

PRValue (x3): 394,987.50

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: 'คมนาคม-การรถไฟ'อ่วม แพ้คดีไฮปเวลล์ ศาลสั่งจ่ายค่าไถ่1.2หมื่นล.

2541 ซึ่งบริษัทไฮปเวลล์เสนอข้อพิพาท ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2547 ยังไม่ครบ 10 ปี จึงยังงใช้สิทธิเรียกร้องได้

การที่กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท. อ้างว่า บริษัทไฮปเวลล์ไม่อาจเสนอ ข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดได้ เพราะเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องเกิน 1 ปี ตาม ม.51 พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีศาลปกครอง พ.ศ.2542 และคณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่า ไม่อาจ นำระยะเวลาตามบทบัญญัติดังกล่าว มาบังคับใช้กับการใช้สิทธิเรียกร้องที่จะ เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการได้ เนื่องจากเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องตาม กฎหมายคนละฉบับนั้น ศาลเห็นว่า เมื่อ พิจารณาคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ในประเด็นนี้แล้ว แม้คำชี้ขาดได้อ้างเหตุ ทางข้อกฎหมายเกี่ยวกับลักษณะของ สัญญาและอายุความแตกต่างไปจาก ที่ศาลปกครองสูงสุดได้เคยวินิจฉัยไว้ แล้วก็ตาม แต่เมื่อเป็นคำชี้ขาดที่ให้ ผลว่า ข้อพิพาทที่เสนอเป็นข้อพิพาท ที่รับไว้พิจารณาได้ อันเป็นผลตรงกับที่ ศาลปกครองสูงสุดได้เคยวินิจฉัยไว้ ก่อนแล้ว ดังนั้นคำชี้ขาดในประเด็นนี้ จึงไม่ปรากฏเหตุบกพร่องถึงขนาดทำให้ เป็นคำชี้ขาดที่ฝ่าฝืนต่อดัวบทกฎหมาย เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม อันดีของประชาชน อีกเช่นกัน

ประเด็นที่ 3 คำชี้ขาดของอนุญาโต ตุลาการที่มีการกำหนดประเด็นว่า สัญญา สัมปทานเลิกกันไปโดยปริยายหรือโดยข้อ กฎหมายหรือไม่ และกระทรวงคมนาคม ร.ฟ.ท. และบริษัทไฮปเวลล์จะกลับคืนสู่ สถานะเดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย ม.391 หรือไม่เพียงใดนั้น เห็น ว่า คดีนี้สัญญาพิพาทมีลักษณะเป็นสัญญา สัมปทาน การแจ้งยกเลิกสัญญาโดยฝ่าย ปกครองแต่เพียงฝ่ายเดียวจึงยังไม่มีผลทาง กฎหมายให้สัญญาเป็นอันเลิกกันในทันที

อย่างไรก็ตาม มีข้อเท็จจริงปรากฏ ว่า กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท. ได้มี

หนังสือแจ้งมติ กรม.ที่บอกเลิกสัญญาต่อ บริษัทไฮปเวลล์ และได้มีหนังสือแจ้งยืนยัน เจตนาที่ไม่ประสงค์จะมีข้อผูกพันตาม สัญญาอีกต่อไป ถือเป็นกรณีที่ได้แสดง เจตนาบอกเลิกสัญญาอย่างชัดเจนแล้ว และต่อมาบริษัทไฮปเวลล์ได้ยินยอมย้าย คนและเครื่องมือออกจากพื้นที่สัมปทาน และไม่ได้เข้าไปดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ ดังกล่าวอีก อันเป็นการแสดงออกถึงการ ตกเลิกให้สัญญาเป็นอันเลิกกัน เมื่อสัญญา เป็นอันเลิกกันแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่าย จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะ ที่เป็นอยู่เดิม เทียบเคียงหลักการให้กลับ คืนสู่ฐานะเดิม กรณีที่มีการบอกเลิกสัญญา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ม.391 คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ที่เห็นว่าสัญญาเป็นอันเลิกกันและให้ คู่สัญญาคืนสู่ฐานะเดิมดังที่เป็นอยู่เดิม จึงไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่อย่างใด

สำหรับคำชี้ขาดในส่วนที่กำหนดให้ กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท.ต้อง ดำเนินการให้บริษัทไฮปเวลล์กลับคืนสู่ สถานะที่เป็นอยู่เดิมนั้น ศาลเห็นว่า เมื่อพิจารณารายละเอียดในประเด็น ข้อโต้แย้งต่างๆ ของกระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท. ที่อ้างเป็นเหตุให้ศาลเพิกถอน คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้น ล้วนแต่ เป็นการโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณา ข้อเท็จจริงและการปรับใช้กฎหมาย ข้อสัญญาของอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคำชี้ขาด ของอนุญาโตตุลาการในประเด็นต่างๆ ดังกล่าว เป็นการวินิจฉัยว่า คู่สัญญา ฝ่ายใดปฏิบัติตามสัญญาโดยถูกต้อง แล้วหรือไม่ อย่างไร และคู่สัญญาแต่ละ ฝ่ายมีความรับผิดชอบหรือไม่อย่างไร เป็นเรื่องระหว่างคู่สัญญาเท่านั้น ไม่ได้ มีลักษณะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสงบ เรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่อย่างใด จึงไม่ปรากฏเหตุให้อำนาจ ศาลปกครองเพิกถอนคำชี้ขาดในส่วนนี้ ได้เช่นกัน จึงพิพากษากลับคำพิพากษา ศาลปกครองกลางเป็นยกคำร้องและให้

บังคับตามคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการ โดยให้กระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท. ปฏิบัติตามคำชี้ขาดดังกล่าวให้แล้วเสร็จ ภายใน 180 วัน นับแต่คดีถึงที่สุด และให้ คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์จำนวน 16,535,504 บาท ให้แก่บริษัทไฮปเวลล์

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า สำหรับคดีนี้ ภายหลังจากกระทรวงคมนาคม และ ร.ฟ.ท. บอกเลิกสัญญาสัมปทาน บริษัทไฮปเวลล์ ได้ยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ เมื่อ วันที่ 24 พฤศจิกายน 2547 และเมื่อ อนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้ให้ร.ฟ.ท. ต้องจ่ายคืนเงินชดใช้ค่าบอกเลิกสัญญา ให้กับบริษัทไฮปเวลล์ คู่กรณีทั้งสองฝ่าย ต่างมีการยื่นฟ้องกันเองต่อศาลปกครองกลาง ตั้งแต่ปี 2547 ซึ่งต่อมาศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2557 เพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว แต่สุดท้ายศาล ปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาความยาว 119 หน้า กลับคำพิพากษาดังกล่าว ถือเป็น การปิดตำนานคดีสัมปทานไฮปเวลล์ ที่ยาวนานกว่า 15 ปี

คดีดังกล่าว นายวรวิทย์ มาลา รักษาการ ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย(ร.ฟ.ท.) ระบุว่า ทาง ร.ฟ.ท.ยังไม่สามารถให้ข้อมูลได้ และหลังจากนี้ทางการรถไฟฯจะต้อง มาพิจารณาคำสั่งศาล และยืนยันจะ ยึดหลักตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด

ทางด้าน นายอคม เดิมพิทยาไพสิฐ รมว.คมนาคม กล่าวว่า ขณะนี้ได้รับ รายงานจากการรถไฟแห่งประเทศไทย (ร.ฟ.ท.) ในเบื้องต้นแล้ว และได้สั่งการให้ ร.ฟ.ท.รายงานคำพิพากษาดังกล่าวมายัง คณะกรรมการการรถไฟฯ เพื่อรับทราบ ก่อนเสนอกระทรวงคมนาคม เพื่อรายงาน คณะรัฐมนตรี(กรม.) เพื่อรับทราบและ พิจารณาแนวทางการดำเนินงานให้เป็น ไปผลแห่งการบังคับของคำพิพากษาดังกล่าว รวมถึงการดำเนินการตามกฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องของผู้รับผิดชอบที่ผ่านมาต่อไป